

Kinder Torah

ד"ב

Come Close

"Abbba, can you help me with my homework?"

"Sure, Chaim. What is the subject?"

"Korbonos."

"That is a fascinating and meaningful subject, Chaim."

"Really, Abba? I find it so difficult to relate to. We do not sacrifice *korbonos* nowadays."

"True, Chaim. However the essential purpose of *korbonos* is as real today as it ever was."

"What is the purpose of *korbonos*, Abba?"

"Let us begin with the definition of the word '*korbon*,' Chaim."

"That's easy, Abba. It means sacrifice."

"That is a very common mistake, Chaim. Rav Shimshon Refael Hirsch, in the beginning of his commentary on Sefer Vayikra, points out that the word 'sacrifice' is a misnomer. Sacrifice means to give up something, and get nothing in return. A *korbon* is exactly the opposite. The word '*korbon*' comes from the root word '*karov*' - to come close."

"Who comes close to whom?"

"A *korbon* enables us to come close to Hashem."

"In what way, Abba?"

"Let us take a *korbon chattos*, for example, Chaim. If a person forgot that it was Shabbos, and accidentally performed a *melacha d'oraysa*, then he must bring a *korbon chattos*. He has committed a sin - he has violated the Shabbos. This puts 'spiritual dirt' upon his *neschama* (soul), causing a separation between him and Hashem. He wants to come close, to renew that close relationship he once had with his Creator. Therefore, he brings a *korbon chattos* to the Beis HaMikdash. The whole procedure of confessing, shechting, dissecting, taking the blood, and burning the *korbon* on the *mizbeach* brings a person to introspection. 'This animal is dying for my sin. I could have been the one to die,' he thinks. He does *teshuva*. And so, the *korbon* and the *teshuva* that accompanies it rid the person of his sin. He can once again *mekarev* - come close to - Hashem. He gives an animal - a negligible sacrifice - for a renewed relationship with the Creator of the Universe."

"How beautiful! Are *korbonos* brought for other reasons, Abba?"

"Yes, Chaim. The *korbon todah* was brought to thank Hashem from saving

him from a dangerous situation. The *chagiga* was brought on the *regalim* to rejoice in the *simcha* of the *regel*. The *korbonos* of the *zov*, *metzora*, and *yolides* were brought as a part of their purification process. *Korbonos tsibur* were offered on behalf of all Klal Yisrael. Let us not forget the *Korbon Pesach*, which reminds us of the great miracles that took place when we left Mitzrayim."

"Wow! It is such a shame that we have lost all of these opportunities to come close to Hashem, Abba."

"Tue, Chaim. That is why we pray for the rebuilding of the Beis HaMikdash every day. Then we will bring all of our offerings. However, in the meantime there are other ways that we can strengthen our relationship with The Almighty."

"Please tell me, Abba."

"We can take the time to learn about the *korbonos*, their *halachos*, and their meanings. That itself is a great merit, as the Chofetz Chaim explains in the introduction to his sefer, '*Likutei Halachos*.' He cites many sources from our Sages who equate learning about *korbonos* to bringing the offerings themselves!"

"Fantastic!"

"An additional benefit of this learning, is that when we reach those points in the *tefillos* (prayers) that speak about *korbonos*, we will *b'ezras Hashem* have much better *kavannah* (concentration). Those prayers will also be considered as if we offered up the *korbonos*, as the verse states, 'And let our lips substitute for the

offerings,' (Hoshea 14:3)."

"I never realized, Abba. Do you know of other ways to come close to Hashem?"

"Yes Chaim. Talk to Him. *Tefillah b'tsibur* (congregational prayer) is the official gathering when we formally speak to Him. However, Hashem is anxious (so to speak) to hear from us at any time about anything. We can speak to Him using the immortal words of Dovid HaMelech in Tehillim. Alternatively, we can use our own words, as Rav Avigdor Miller advises, in the 'Ten Steps to Greatness.' Spend a few seconds each day in a private place and say to Hashem, 'I love You Hashem.' You will be fulfilling a positive commandment from the Torah. This will kindle a fire in your heart and will have a powerful effect on your character. Hashem is listening. He loves you much more than you love Him."

"That is so moving."

"Rav Chaim Shmuelevitz was once troubled by a difficult *kasha* (question) in his learning. He paced back and forth in the Beis HaMedrash of the Mir Yeshiva, unable to get clarity in the *sugya* (subject). He stopped by the window, looked up to the Heavens, and asked Hashem to help him. His eyebrows wrinkled deep in thought. Suddenly his face lit up. He had the answer to the question! He stood upright, crashed his hand on the *shtender*, turned to the window and said, 'A groise dank' - 'Thank you very much!' Hashem had given Rav Chaim the answer, and he expressed his appreciation. What a close relationship with Hashem! When he needed help, he spoke to his Creator in his own words."

"I hope to learn from his example, Abba. You have really inspired me with so many ways to come as close as I can to Hashem."

Kinderlach . . .

Let us all follow Chaim's example. Until the Beis HaMikdash is rebuilt (speedily in our days, amen) we will not have korbonos. However, we can still learn about them. We can still pray for them. That is the closest we can come to offering them. Let us also take advantage of the other ways to get close to Hashem. Talk to Him! Tell Him that you love Him. Share your problems with Him. Ask Him for whatever you want, whenever you want. You will come closer to him, as the verse states, 'Hashem is close to all who call upon Him, to all who call upon Him in truth (Tehillim 145:18).' Come close.

והגדת לבנו

להתקרב אל ה'

"אבא, האם אתה יכול לעזור לי עם שיעורי הבית?"

"ודאי, חיים. באיזה נושא?"

"קרבנות."

"זהו נושא מרתק ובעל משמעות רבה, חיים."

"באמת, אבא? אני דווקא מוצא שקשה לי מאוד להתחבר אליו. הרי איננו מקריבים קרבנות כיום."

"נכון, חיים. אך התכלית העיקרית של הקרבנות קיים היום בדיוק כפי שהיה קיים אז."

"ומהי התכלית העיקרית של הקרבנות?"

"הבה נתחיל בהגדרת המילה 'קרבן', חיים."

"קרבן... זה משהו שמוותרים עליו, שנותנים אותו למישהו אחר."

"הגדרה זו היא טעות נפוצה מאוד, חיים. הרב שמשון רפאל הירש, בתחילת פירושו לספר ויקרא, מציין שההבנה הרגילה של המושג 'קרבן' מוטעה. אין הכוונה לדבר שאנו מוותרים עליו ללא תמורה; משמעות הקרבן היא בדיוק הפוכה: המילה 'קרבן' באה מהשורש

'קרב' - להתקרב."

"מי מתקרב למי?"

"הקרבן מאפשר לנו להתקרב

לה'."

"כיצד, אבא?"

"ניקח לדוגמא את קרבן חטאות, למשל. אם אדם שוכח שהיום שבת, ועושה בשגגה מלאכה דאורייתא, עליו להביא קרבן חטאת. הוא חטא: הוא חילל את השבת. נשמתו 'התלכלכה' בחטא,

והוא התרחק מה'. הוא רוצה להתקרב, לחדש את הקשר הקרוב שהיה לו עם הבורא. ולפיכך הוא מביא קרבן חטאת לבית המקדש. התהליך כולו של וידוי, שחיטה, ניתוח, זריקת הדם ושריפת האיברים על המזבח, מעורר באדם מחשבות. 'בהמה זו נשחטת ומוקרבת בשל חטא שחטאתי. והרי אני בעצמי הייתי זה שהיה עליו למות'. כך הוא חושב, והוא חוזר בתשובה. הקרבן והתשובה המתלווה לו מנקים את האדם מהחטא. כעת הוא שוב יכול להתקרב לה'. הוא תורם בהמה - תרומה קטנה למדי - למען חידוש יחסיו עם בורא העולם."

"כמה יפה! האם מביאים קרבנות למטרות אחרות, אבא?"

"כן, חיים. מביאים קרבן תודה כדי להודות לה' על הינצלות ממצב מסוכן. קרבן החגיגה מובא ברגלים כדי לשמוח בשמחת הרגל. קרבנות הזב, המצורע והיוולדת הינם חלק מתהליך הטהרה שלהם. קרבנות הציבור הובאו למען כל עם ישראל. ואל נשכח את קרבן הפסח, המזכיר לנו את הניסים הגדולים שנעשו לנו כשיצאנו ממצרים."

"כמה חבל שאין לנו כיום את כל ההזדמנויות הללו כדי להתקרב לה', אבא."

"נכון, חיים. ולכן אנו מתפללים מדי יום ביומו לבניין בית המקדש. אז נוכל להביא את כל הקרבנות. אך בינתיים ישנן דרכים אחרות

לחזק את יחסינו עם הקב"ה."

"ומה הן?"

"אנו יכולים להשקיע בלימוד הקרבנות, הלכותיהן ומשמעותן. דבר זה כשלעצמו מהווה זכות גדולה, כפי שמסביר החפץ חיים בהקדמה לספרו 'ליקוטי הלכות'. הוא מצטט מקורות רבים מחז"ל האומרים שלימוד אודות הקרבנות כמוהו כהבאת הקרבנות עצמם!"

"נהדר!"

"וישנו עוד מעלה בלימוד זה, והיא שכאשר נגיע למקומות בתפילה שבהן מזכרים הקרבנות, נוכל בעז"ה להתכוון הרבה יותר טוב בתפילה. גם תפילות אלה ייחשבו כאילו הקרבנו את הקרבנות, כפי שאומר הפסוק 'ונשלמה פרים שפתינו' (הושע י"ד, ג')."

"לא ידעתי את זה, אבא. האם ישנן עוד דרכים להתקרב אל ה'?"

"כן, חיים: לדבר אליו. תפילה בציבור היא ההתכנסות שלנו שבה אנו מדברים איתו 'רשמית'. אך ה' רוצה מאוד (כביכול) גם לשמוע מאיתנו בכל זמן ובכל מצב. אנו יכולים לדבר איתו בלשונו של דוד המלך בתהלים - ואנו יכולים גם לדבר אליו בשפתינו אנו, כפי שמייעץ לנו הרב אביגדור מילר זצ"ל בספרו 'עשרה צעדים לגדלות'. הוא מציע להקדיש כמה שניות מדי יום, לשבת לבד בלי

הפרעות ולומר לה' 'אני אוהב אותך, ה'. בכך אנו מקיימים מצוות עשה מן התורה. וקיום מצווה זו מצית אש בלבבנו ומשפיע בעוצמה רבה על אישיותנו. ה' שומע. הוא אוהב אותנו יותר ממה שאנחנו אוהבים אותו."

"אני נרגש."

"הרב חיים שמואלביץ פעם התקשה בנושא מסוים בלימודו.

הוא פסע הלוך ושוב בבית המדרש של ישיבת מיר, ולא הצליח להבהיר את הסוגיא. הוא עצר ליד החלון, הביט השמימה וביקש מה' שיעזור לו. הוא עמד שם, שקוע במחשבות, ולפתע הופיעה נהרה על פניו. הוא חשב על פתרון לקושייתו! הוא עמד זקוף, היכה בידו על הסטנדר, פנה לחלון ואמר: 'א גרויסע דאנק!' (תודה רבה!) ה' נתן להרב חיים את הפתרון שביקש, והרב חיים הודה לו על כך. איזה קשר קרוב לה'! כאשר הוא נזקק לעזרה, הוא פשוט פנה לה' וביקש את בקשתו בשפה פשוטה."

"אני מקווה שאלמד מדוגמא זו, אבא. באמת נתת לי דרכים רבות להתקרב לה' ככל יכולתי."

ילדים יקרים...

הבה נלך בעקבות חיים. עד שבית המקדש ייבנה (במהרה בימינו, אמנ!) איננו יכולים להקריב קרבנות. אך אנו יכולים ללמוד את דיניהם. ואנו יכולים להתפלל שנמכה להקריבם, ואלה הדברים הקרובים ביותר לעצם ההקרבה. הבה נשתמש בדרכים אחרות להתקרב לה'. נדבר אליו, נספר לו שאנו אוהבים אותו, נספר לו על קשיינו. נבקש ממנו דברים, בכל עת ובכל שעה. ואז נוכה להתקרב אליו, כדברי הפסוק, "קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת" (תהלים קמ"ה, י"ח). התקרבו!